

Geneviève Giordanella, piano

Mentre estudia Filologia a la universitat, Giordanella acaba el grau superior al "Lycée musical" de Marsella (França). Després de la seva tesi de musicologia que tracta de la relació entre la música i la poesia en l'obra "Gaspard de la Nuit" de Ravel, decideix dedicar-se a la docència de literatura. Mentrestant, participa en concerts, en particular amb l'"Ensemble instrumental de Provence" tocant Prokófiev. Des de fa uns 10 anys, la complicitat amb Mickal Ropolo l'ha apropada al món líric, paral·lelament a la pràctica del piano, també a quatre mans.

Mickal Ropolo, mezzosoprano

Viu a França des dels 10 anys. Tot i que el francès no és la seva llengua materna, fa estudis superiors de filologia i comença una carrera de professora. Paral·lelament, es dedica a l'art líric i obté, al Conservatori de Marsella, un Primer premi de cant, un Primer premi d'art líric i una Medalla d'or en les dues disciplines.

Mickal Ropolo debuta a l'Òpera de Marsella amb "Nabucco" de Verdi i "Le Vaisseau Fantôme" de Wagner. Després s'apropa als papers importants del repertori francès i italià. Té molt d'èxit en els papers de Carmen, Adalgisa ("Norma" de Bellini), Leonora ("La Favorita" de Donizetti), a "Le Médium" de Menotti. Participa en nombrosos festivals lírics i de música sagrada. L'any 2000, al Festival d'Avinyó, canta el Rèquiem de Dvorák al Pati d'Honor del Castell dels Papes. Continua fent recitals i oratoris i l'any 2004 interpreta a "Dalila" a "Samson et Dalila" de Saint-Saëns.

Organitza:

**Fundació
Frederic Mompou**

Col·labora:

ASSOCIACIÓ MUSICAL
AMGM
GRANADOS-MARSHALL

Dues franceses a la recerca de Mompou

GENEVIÈVE GIORDANELLA
piano

MICKAL ROPOLO
mezzosoprano

**Divendres
30 d'octubre de 2009
a les 20h.**

ASSOCIACIÓ MUSICAL
AMGM
GRANADOS-MARSHALL

Comte Salvatierra, 10 pral.
Barcelona

PRIMERA PART

L'hora grisa
Cançó de la fira
Damunt de tu només les flors

F. Mompou (1893-1987)

Les berceaux

G. Fauré (1845-1924)

Cantar del alma
Sant Martí

F. Mompou

Automne

G. Fauré

Comptines
Margot la pie
J'ai vu dans la lune
Frédéric tic-tic

F. Mompou

Les chemins de l'amour

F. Poulenc (1899-1963)

SEGONA PART

Jeunes filles au jardin

F. Mompou

Baigneuse au soleil

D. de Séverac (1873-1921)

Cançó i dansa núm. 9
Preludi núm. 8
Trois variations

F. Mompou

Nocturne no. 3

G. Fauré

Suburbis

F. Mompou

Dues franceses a la recerca de Mompou

El cognom de Frederic Mompou és prou conegut a França, però és cert que la seva obra no té la divulgació que es mereix. Gràcies a la directora de la Fundació Mompou, vam poder aprofundir aquest coneixement i descobrir que el seu univers era molt proper, en molts aspectes, als compositors francesos que ens agraden. Per aquest motiu, hem anat a la seva recerca, unint-lo als altres músics del mateix període.

Frederic Mompou, inspirat per suburbis, gitanos i aristons, es va interessar en les idees del grup "Les six" (Francis Poulenc era un d'ells) que proclamava: "L'Art és al carrer, al circ, als balls populars, a les cançons". Durant els anys 20, en les estades a París, Mompou alternarà amb ells i farà amistat amb Poulenc, 6 anys més jove, a qui retrobarà a Barcelona l'any 1950.

Coneixem també la influència que va tenir Gabriel Fauré en Mompou i el seu paper catàrtic en el desig de Mompou de dedicar-se a la composició. Els dos sobresurten en l'escriptura de melodies. Les modulacions estranyes de Fauré, a les quals l'oïda s'acostuma fàcilment, estableixen una afinitat intel·lectual entre els dos compositors. Vladimir Jankélévitch, quan parla de Mompou en el seu assaig "La presencia lejana", afirma que: "estén fins a l'infinit els límits de la capacitat auditiva". Finalment, podríem emprar per Mompou aquestes paraules d'un crític a propòsit de Fauré: "A la vegada present i ubic, la seva lliçó és de modèstia i discreció absolutes."

Aquesta proximitat sonora, on "les harmonies mai no són ni absolutament consonants ni absolutament dissonants", Mompou la comparteix amb Déodat de Séverac. Són també "cosins geogràfics", dipositaris (sense ser folkloristes) de les "ànimes" catalana i occitana. Als dos els agrada emprar i reinventar els cants populars del seu país: l'ambient dels suburbis de Barcelona o el resplendor solar de les banyistes del Llenguadoc. A més a més, ultra els Pirineus, la seva afició per les campanes, les seves vibracions i sonoritats, els agermanen.

Podríem esmentar altres compositors francesos juntament amb aquests tres músics i Mompou. En essència, queda l'emoció musical que cadascun ens ofereix, indiferentment del medi que ens permet arribar-hi.

Geneviève Giordanella i Mickal Ropolo